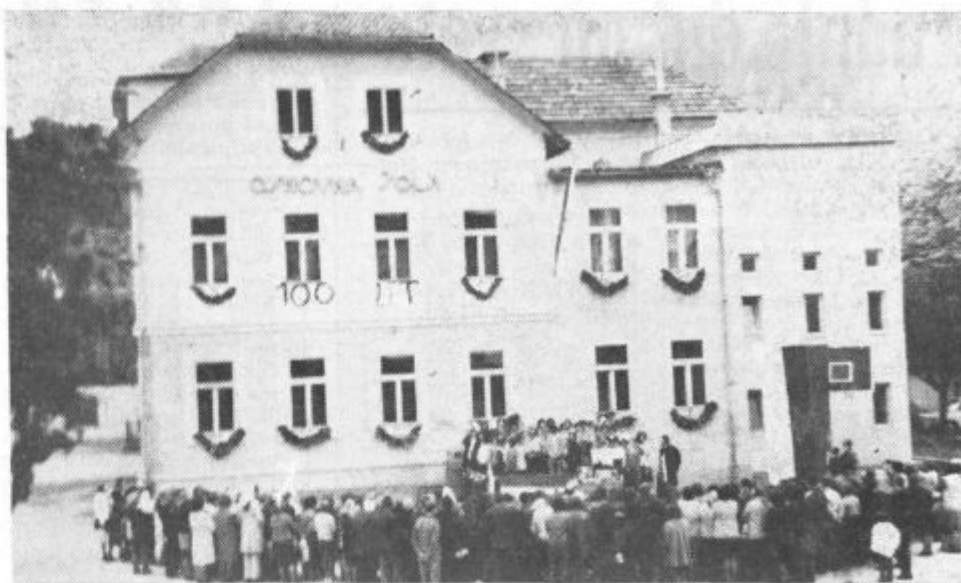

Naš čas

STO LET SOLE — V Lučah so proslavili 100. obletnico Sole. Za to priložnost so se Luče praznično odele. Slavnosti so se udeležili številni krajan in gostje, med katerimi je bila tudi Pavla Kosmačeva, ki je učiteljela v Lučah od novembra 1927 pa vse do upokojitve. Več o tem praznovanju poročamo na 2. strani.

26. oktober 1973 • Leto IX., št. 31 (201) • Cena 1 dinar • Poština plačana v gotovini

GLAVNI IN ODGOVORNI UREDNIK Ljuben Narak

SLAVJE V SUBOTICI

V soboto, 20. oktobra 1973 so v Subotici na osrednji proslavi obstoja tovarne elektromotorjev Gorenje-Sever zaključili praznovanje. Člani 2500-članskega delovnega kolektiva so v slavnostnem sprevedu skozi Subotico krenili do hale športov. Na svečanosti je najprej spregovoril direktor Severa Aleksander Uzelac. Predstavil je rezultate te vodilne tovarne elektromotorjev v Jugoslaviji.

Svečanosti so se udeležili številni predstavniki družbenopolitičnega življenja Vojvodine in Srbije ter tudi gostje iz vseh slovenskih organizacij združenega dela Gorenja.

Zbranim delavcem in go-

stom je spregovoril član izvršnega biroja predsedstva ZKJ Fadilj Hodja.

Svečano proslavo so zaključili s kulturno-umetniškim programom, na katerem je nastopilo 300 pevcev, mladinska godba na pihala in dramski umetniki.

V okviru proslave 50-letnice obstoja te tovarne, ki bo ob 50-letnici dosegla zavidljiv celotni dohodek v višini 500 milijonov dinarjev, so v neposredni bližini sedanjih obratov položili temeljni kamen za novo tovarno.

Letos je tovarna prejela zlato plaketo za prizadevanja v akciji »leto kakovosti SFRJ«.

Hinko J.

SAMOUUPRAVNI SPORAZUM MED GORENJE IN SLOVENSKO TRGOVINO

V torek, 23. oktobra so v Velenju podpisali samoupravni sporazum o skupnem sodelovanju in razvoju med združenim podjetjem GORENJE in šestnajstimi slovenskimi trgovskimi organizacijami. Samoupravni sporazum o poslovnem sodelovanju ter poslovnem združevanju proizvodnje in blagovnega prometa so podpisali: ZP Gorenje, velenjska Era, Tehnocomercator Celje, Kovinotehna Celje, Jeklotehna Maribor, Mercator — Panonija Ptuj, Izobra Ptuj, Jugotehnika Ljubljana, Elektrotehna, Elektronabava, Metalka, Mercator, Merkur Kranj, Coloniale Poljčane, Grosist Nova Gorica, Krka Brežice in Novoteks Novo mesto. Generalni direktor Gorenja Ivan Atelšek (na fotografiji) je na slavnostnem podpisu poudaril, da želijo s samoupravnim sporazumom v duhu nove ustave začeti samoupravno sporazumevanje med TOZD s področja trgovine in proizvodnje, ki zajema združeno podjetje Gorenje. To je začetek, na katerem bodo v Gorenju v prihodnje gradili vse sodelovanje.

MEDOBČINSKI POSVET ZK V CELJU Zveza komunistov obvlada položaj

Na razširjeni seji medobčinskega sveta Zveze komunistov so v ponedeljek v prisotnosti občinskih političnih vodstev, predstavnikov nekaterih regionalnih institucij in drugih javnih delavcev obravnavali politični položaj v regiji, govorili pa tudi o vsebinskih in kadrovskih pripravih na volivne konference. Posvet je vodil Janez Zahrastnik, v razpravo pa je posegel tudi Vlado Janžič, član sekretariata CK ZKS.

Predvsem lahko rečemo, da so organizacije Zveze komunistov v zadnjem obdobju v vseh občinah dosti bolj aktivne kot v prvotnem obdobju, zlasti še pred znanim pismom in da ima Zveza komunistov položaj krepko v svojih rokah. Da

se je ugled ZK zaradi živahnih dejavnosti in njenih prizadevanj za krepitev vloge delavskega razreda znatno povečal, kar se kaže tudi v večjem interesu delovnih ljudi za vstop v njene vrste.

V celotni regiji so v zadnjih dvanajstih mesecih sprejeli v Zvezo komunistov blizu tisoč novih članov. Pri tem je zlasti pomemben delež Velenja, saj so v tej občini v enem letu sprejeli v ZK 401 člana. Omeniti velja še to, da stopa zadnji čas v Zvezo komunistov čedalje več neposrednih proizvajalcev (v velenjski občini tri četrtine, v regiji 60 odstotkov), s čimer se bistveno izboljšuje tudi struktura v ZK.

Težišče poročila in razprave, v kateri so sodelovali številni tovaršiški iz raznih občin, se je zlasti našlo na stanje in naloge

komunistov glede uveljavljanja ustavnih dopolnil, posebno še glede razvijanja samoupravljanja, ustanavljanja in dejanskega funkcioniranja temeljnih organizacij združenega dela. Na tem področju čaka komuniste še dosti dela, še nadalje bo treba stvari razčistiti in se spopadati z nosilci teženj, ki ovirajo uveljavljanje delavskega razreda. Liberalistična, tehnokratska, birokratska gledanja in stališča, ki delavski razred omalovažujejo, čisto niso toliko prisotna pri samih vodilnih ljudeh v delovnih organizacijah, kakor pri srednjem in nižjem kadru, torej pri vodstvenih ljudeh, ki imajo s samimi delavci tudi največ neposrednega stika. Ugotavljajo, da si posamezni srednji kadri marsikje prilastijo pravice in oblast, ki jim ne gre. Zato bo Zveza komunistov svojo pozornost v večji meri usmerila tudi na njih.

V celjski regiji sicer ugotavljamo nadpovprečno gospodarsko rast, vendar pa ta vsaj v nekaterih občinah ni tolikšna, kot so pričakovali. Tu so posredni težave z nekaterimi surovinami, neurejene cene za določene artikle, ponekod tudi še premalo obratnih sredstev. Pozitivno je, da

praktično ni več pomembnejših oziroma daljših blokad ziro računov, pa tudi glede osebnih dohodkov je dosti več reda in discipline. Pač pa opozarjajo na nevarno težnjo zmanjševanja akumulativnosti in ekonomičnosti, hkrati pa tudi na premajhno rast produktivnosti. Te stvari naj bi analizirali v sleherni organizaciji za sebe.

Se vedno premajhno politično aktivnost beležijo v številnih krajevnih skupnostih in krajih, kjer politični aktivni niso dovolj vzeli pobude v svoje roke. Gre za to, da bi kar najbolj razvijali krajevno samoupravo in zadovoljevali potrebe občanov.

Na razširjeni seji medobčinskega sveta so nadalje spregovorili še o medobčinskem sodelovanju v regiji. Tov. Zahrastnik se je pri tem zlasti zavzel za večjo enotnost in povezovaljevanje na področjih, kjer gre za skupne koristi. O teh vprašanjih je govoril tudi velenjski sekretar Franc Korun, ki ni v celoti soglašal z razmišljanjem o regijskem in subregijskem centru in pri tem še zlasti središčih. Zavzel se je tudi za to, da bi o teh stvareh zlasti na relaciji Celje—Velenje še razpravljali.

CESTA BRATOV MRAVLJAK

Zveza združenj borcev NOV Šoštanj je predlagala nedavno svetu krajevne skupnosti Šoštanj naj bi desni krak Tovarniške poti, ki so ga Šoštanjčani uredili in asfaltirali za občinski praznik, poimenovali po bratih Mravljak, levi pa bi še naprej nosil staro ime.

Božo in Dušan sta bila domačina-borca, ki sta darovala svoji življenji za svobodo. Dušan dr. Mravljak-Mrož je bil nazadnje borec slavnega Pohorskega

bataljona. Ko so Nemci 8. januarja 1943 uničili ta bataljon je v boju padel tudi Dušan Mravljak. Po vojni je bil razglašen za narodnega heroja. Božo Mravljak-Bombi je že z 19. leti postal član KPJ in širil med mladino ter delavci v Saleški dolini napredne ideje KP. Bil je tudi španski borec, ko pa je okupator zasedel našo deželo je bil med organizatorji osvobodilnega gibanja v Saleški dolini ter med organi-

zatorji prvega partizanskega napada na Šoštanj.

V začetku leta 1942 je šel po nalogi KPS iz Ljubljane v Ljutomer, da bi kot sekretar ljutomerskega okrožja organiziral osvobodilno gibanje. Na poti v Ljutomer so ga Nemci ujeli in 3. aprila ustrelili v Mariboru.

Svet krajevne skupnosti Šoštanj je dal predlog v obliko občinski skupščini Velenje.

Zadnje dni po svetu

• KORAK K MIRU — Sprejetjem resolucije varnostnega sveta OZN naj bi v ponedeljek popoldne na Bližnji vzhodni fronti obveljalo premirje. Besedilo resolucije, ki sta jo predlagala ZDA in SZ, se glasi: Varnostni svet poziva vse v sedanji spopad zapletene strani, da ustavijo sovražnosti in opustijo vse vojne dejavnosti takoj, vendar ne kasneje kot 12 ur po sprejetju tega sklepa, in sicer na položajih, ki jih imajo zdaj zasedene; poziva prizadete strani, da takoj po ustavitvi bojev začno uredničevati resolucijo varnostnega sveta št. 242 v vseh njenih podrobnostih, in odloča, da se takoj in hkrati s prenehanjem bojev začne pogajanja med prizadetimi stranmi pod ustreznim nadzorstvom, z namenom, da bi vzpostavili pravičen in trajen mir na Bližnjem vzhodu. Resolucija varnostnega sveta iz leta 1967 zahteva umik Izraela z vseh zasedenih arabskih ozemelj.

• V FRANCJI SKRAJŠALI MANDAT ZA PREDSEDNIKA — Francoski parlament je sprejel predlog zakona o skrajšanju mandata za predsednika republike od sedmih na pet let. Pobudo za ta predlog je dal predsednik Pompidou, ker meni, da bo

skrajšani mandat bolj ustrežal potrebam francoskih institucij.

• GENERALNA SKUPŠČINA O KAMBOŠKEM PREDSTAVNIŠTVU — Generalna skupščina združenih narodov je sprejela pobudo neuvrčenih držav, ki so jo podprle tudi LR Kitajska, Albanija in Romunija, naj bi dali na dnevni red letošnjega zasedanja tudi problem vrnitve zakonitih pravic kraljevski vladi narodne enotnosti Kambodže v organizaciji Združenih narodov.

• POGOVORI MED SCHEELOM IN OLSZOWSKIM — Na obisku na Poljskem je bil zunanji minister Zvezne republike Nemčije Walter Scheel. S poljskimi voditelji se je pogovarjal o možnostih, da bi Poljska dovolila prebivalcem nemške narodnosti, da se bodo lahko v večjem številu izseljevali. Govorili pa so tudi o želji poljske vlade, da bi dobila večje zahodnonemške kredite.

• OSUMLJEN POŽAR — Zahodnonemška policija je aretirala našega državljana Faika Durmišija, osumljenega da je zanetil požar v poslopiju v Frankfurtu, v katere mje zgorelo devet naših delavcev. Sumijo, da je to storil iz maščevanja.

...in domovini

• VRNITEV MITJE RIBIČIČA — Podpredsednik predsedstva SFRJ Mitja Ribičič se je po uspešni misiji v Latinski Ameriki vrnil v domovino. Pri predsednikih Argentine Peronu in voditelju združenih držav Mehike Echeverriju je dobil odgovore na poslanice, ki ju je njima izročil v imenu predsednika Tita. Državnika Mehike in Argentine sta tudi sprejela povabilo naj obiščeta Jugoslavijo.

• ANDREJ MARINC V MARIBORU — Predsednik republiškega izvršnega sveta Andrej Marinc se je sestal v Mariboru s predstavniki večjih delovnih organizacij tega mesta. Poudaril je, da so v Sloveniji in Jugoslaviji potrebne korenite spremembe na področju blagovnega prometa. V Sloveniji in Jugoslaviji si zdaj predvsem prizadevamo izpolniti ekonomski sistem in oblikovati razvojno politiko. V Sloveniji bo treba popraviti dolgoročno usmeritev in bolj upoštevati povezavo z ostalimi jugoslovanskimi republikami. Izredno pomembno je tudi vključevanje naše republike v mednarodne ekonomske tokove.

• PROSLAVA 30-OBLETNICE PRVEGA KONGRESA AFŽ — Nekaj sto odposlank iz de-

lovnih organizacij iz vse republike se je zbralo v Ljubljani na velikem zboru samoupravljalck Slovenije. Slovesnost, na kateri je govoril predsednik CK ZKS France Popit, je bila posvečena spominu na prvi kongres zveze antifašističnih žena Slovenije, ki je zasedal 17. in 18. oktobra 1943 na Dobrničju. Na spominski slovesnosti na Dobrničju pa je bila slavnostna govornica prva sekretarka AFŽ Mara Rupena Osolnik.

• KOMISIJA ZAČELA DELO — Podpredsedstvo predsednika zvezne skupščine in predsednika skupne komisije vseh zborov za ustavna vprašanja Mijalka Todoroviča in sodelovanju predsednika koordinacijske komisije Edvarda Kardelja je na Brionih začela delati komisija za pripravo predloga ustave SFRJ.

• HUSAK V JUGOSLAVIJI — Na povabilo predsednika republike Josipa Broza Tita je obiskal našo državo generalni sekretar CK KP Češkoslovaške Gustav Husak.

• OMEJITEV HITROSTI — Od 30. oktobra do 30. aprila 1974 veljajo nove omejitve na slovenskih cestah. Na magistralnih in regionalnih cestah je hitrost omejena na 100 km na uro, na lokalnih cestah pa 80 km na uro. Za avtomobilsko cesto Vrhnika—Postojna ta omejitev ne velja.

ENA POSTAJA MILICE

Kot kaže bodo prostori v Soštanju, kjer ima svoje prostore milica, kmalu prazni. Ze od lani namreč potekajo v občini pogovori o tem, da bi oddelk postaje milice v Soštanju preselili v Velenje.

Vendar v Soštanju s to odločitvijo niso preveč zadovoljni. Se zlasti zato ne, ker se spominjajo izgrediv, ki so bili ob gradnji tretje faze termoelektrarne Soštanj. Pravijo, da se bojijo, da bodo podobni izgredivi tudi ob gradnji 4. faze in da miličniki s postaje v Velenju ne bodo mogli tako učinkovito posredovati, kot bi lahko iz Soštanja. Poleg tega poudarjajo potrebnost oddelka milice v Soštanju tudi zato, ker nanj meji

močno zaledje: Topolšica, Ravne, Zavodnje, Bele vode, Smartno ob Paki in drugi kraji. »Ne verjamemo, da bodo lahko iz Velenja uspešno pokrivali vso to območje ob istem številu ljudi,« je poudaril tajnik krajevne skupnosti Milan Novak. »Ze zdaj se opaža, da ni ponoči miličnikov v Soštanju, saj posamezniki zelo pogosto razgrajajo in motijo nočni mir,« je še povedal Milan Nvak.

Oglasili smo se tudi pri

komandirju postaje milice Velenje Cirilu Jogru in ga vprašali, zakaj v Soštanju ne bo več oddelka. »Glede na to, da je razdalja med Soštanjem in Velenjem zelo majhna, komunikacijske veze pa dobre, bo služba za vzdrževanje javnega reda in miru v Velenju boljše organizirana, ker bo na centru več ljudi. Veliko manjši bodo tudi materialni stroški. Če bi hoteli v Soštanju obdržati oddelk milice bi potrebovali še pet miličnikov. Teh pa ne bi mogli dobiti, ker nimamo stanovanj,« je odgovoril komandir Ciril Joger.

V primeru ukinutve od-

delka v Soštanju, bo postaja milice Velenje praktično pridobila dva miličnika za operativno delo na terenu, ker potem v Soštanju ne bo treba več opravljati dežurstva. V zvezi s tem je treba še povedati, da miličniki že dve ali tri leta opravljajo vse intervencijske akcije iz Velenja. Izgrediv ob gradnji 4. faze elektrarne pa se Soštančanom ni treba bati, saj bo postaja milice v ta namen ustanovila posebno intervencijsko skupino, je zagotovil Ciril Joger.

K vsemu temu moramo dodati le še to, da bi ob morebitni preselitvi milice v Velenje, Soštanjčani pridobili v zgradbi nekdanje občine osem prostorov, ki jih v tem kraju že tako primanjkuje.

STO LET ŠOLE V LUČAH

V soboto, 20. oktobra smo se odpeljali po ozki asfaltirani cesti, ki si je komaj izbojevala prostor v ozki soteski nad Šumečo Savinjo v majhno kotlino, kjer se bohotijo Luče kot v pravljici. Luče so bile poleg svojih naravnih lepot odete še v praznično obleko, saj so Lučani praznovali stoletnico svoje šole.

Kmalu po deseti uri so se zbrali krajanji, učenci in gostje na lepo in okusno okrašenem šolskem dvorišču. Ravnatelj osnovne šole Anton Venek je v slavnostnem govoru poudaril: »Sto let je dolga doba in mi vsi se zavedamo, koliko bojev, samoodpovedi, truda in ljubezni do našega slovenskega naroda je bilo potrebno, da smo se lahko danes zbrali na tem mestu. Vemo, da današnji dan ni prelomnica, pač pa mejnik in smerokaz na stoletni poti, ki smo jo prehodili. Mi, ki smo danes zbrani na tem mestu, predstavljamo le droben del prehojene poti. Stoletna tradicija nas zadoljuje, da nam bo tudi zdaj in v bodoče šola središče in nositeljica prosvete, vzgoje in kulture, skratka, da bo šola v resnici naša šola.«

Po končanem govoru, v katerem je tovariš Venek orisal tudi nastanek in razvoj šole v Lučah, se je v imenu skupščine občine Mozirje zahvalil za trud in prizadevanje pri vzgojno-izobraževalnem delu Hinko Čop, predsednik SZDL občine Mozirje.

Učenci šole so nato iz-

vedli kulturni program, ki so ga pod vodstvom prizadevnih tovarišic skrbno in kvalitetno pripravili.

V okviru stoletnice so priredili tudi odlično razstavo likovnih in tehničnih izdelkov, izvrstno delo fotokrožka in etnografske predmete, značilne za Luče in okolice.

Med zbranimi gosti je bila žena pokojnega skladatelja — domačina Blaža Arničja, po katerem nosi šola ime. Posebej toplo je bila sprejeta tov. Pavla Kosmačeva, ki je učiteljela v Lučah od 1. novembra 1927 pa vse do svoje upokojitve. Tudi drugi nekdanji učitelji v Lučah kot Marija Mašat, zakonca Kozovinc in Kramer, Oto prof. Pungartnik, Jože Kaker in nekateri drugi so še vedno našli veliko znanecv in prijateljev iz časov svojega učiteljevanja.

Prosvetnim delavcem in Lučanom čestitamo ob prehojeni poti in jim iskreno želimo, da bodo še naprej ustvarjali pogoje za vzgojo in izobraževanje mladih Lučanov, gojili lepo slovensko besedo in jih vzgajali v zavedne patriote.

Liza

Med gosti je bila Pavla Kosmačeva (peta z leve)

V kulturnem sporedu so nastopili učenci

FRANCOSKI SINDIKALISTI V VELENJU

Minulo soboto je bila v Velenju štiričlanska sindikalna delegacija francoskih učiteljev »SNI«, ki jo je vodil generalni sekretar André Quiliac. V Jugoslaviji so se želeli približe seznaniti s sistemom izobraževanja in delom sindikata delavcev družbenih dejavnosti. V Kamniku so se seznanili z delom in s težavami osnovnega šolstva, v Velenju pa so si želeli pridobiti izkušnje strokovnega izobraževanja.

Delegacijo je spremljal sekretar centralnega odbora sindikata delavcev družbenih dejavnosti Jugoslavije. V Velenju pa so jih sprejeli podpredsednik republiškega odbora SDDD Slovenije Igor Ponikvar, predsednik medobčinskega odbora SDDD Velenje Stane Žula in vodja pedagoškega pouka pri rudarskem šolskem centru Jože Miklavc.

Gostje so bili presenečeni. Pričakovali so, da prihajajo v rudarsko mesto in da bo Velenje podobno vsem ostalim industrijskim mestom v Evropi — zamegljeno, s klasičnimi delavskimi stanovanji.

Stane Žula jim je najprej predstavil velenjsko občino. Vsi podatki o zaposlenosti, o mladini, ki se izobražuje, o gospodarskih rezultatih in o delu sindikatov so bili za goste zanimivo področje.

Na rudarskem šolskem centru je celoten sistem strokovnega izobraževanja predstavil Jože Miklavc. Presenečeni so bili nad smelostjo zastavljenega načrta pri razvoju izobraževanja; pri tem pa vendarle ugotovili, da je vsaka

pobuda in akcija v razvoju izobraževanja smiselna in kar je najboljše: realna, daljnosežna in izvedljiva.

Na rudniku lignita Velenje je Janez Pukl seznanil goste z organizacijo in skrbjo za izobraževanje delavcev. Predvsem jih je zanimalo kakšne pogoje daje ta rudnik in širša družba delavcem, da se ob delu lahko izobražujejo.

Ze v rudarskem šolskem centru so načeli vprašanje samoupravnega sistema. Podrobnejšo sliko pa so želeli dobiti konkretno v rudniku, kjer so se zanimali za vse podrobnosti.

»K vam smo prišli kot prijatelji. In prijatelji s razumevanjem sprejemamo vaše uspehe pa tudi težave. Vsi drugi povsem drugače razumevajo vašo prehojeno pot samoupravljanja. Predvsem nočejo razumeti mnogih izvirnosti in seveda tudi mnogih problemov, ki se ob tem pojavljajo. Spoznali smo, da je vaš samoupravni sistem popolnejši, kot si ga marsikdo — tudi pri nas v Franciji predstavljajo. Vaša hotenja in vaše izkušnje so nam blizu. Naša želja je, da spoznamo vašo realnost, da se usposobimo, kajti mi želimo v naših časopisih obširneje pisati o vsem, kar smo pri vas spoznali. Ob tem pa se zavedamo, da tega ne bodo prebirali samo vaši prijatelji. Prav to pa terja od nas, da bomo čim bolj sposobni prikazati resničnost, ki nas navdušuje.« To so misli, ki jih je med razgovorom povedal generalni sekretar André Quiliac, ki je sedaj že četrtič v Jugoslaviji in je obljubil, da se še vidimo.

S. Z.

PROSVETNI DELAVCI V KUMROVCU

Sindikata prosvetnih delavcev občine Mozirje je organiziral v soboto, 13. oktobra enodnevni izlet v Kumrovec in Stubice.

26 udeležencev si je ogledalo v Kumrovcu rojstno hišo tovariša Tita in šolo »Maršal Tito«. V Stubicah jih je zelo navdušil

spomenik Matije Gubca, ki ga je mojstrsko upodobil hrvaški kipar Antun Augustinčić. Priznani umetnik je izdelal tudi alegorijo miru na konju pred palačo ZN v New Yorku.

Prosvetni delavci so dan kljub slabemu vremenu prijetno preživeli.

Razstava o kmečkih uporih

Občinska konferenca klubov OZN Velenje bo danes zvečer ob 19. uri v velenjski knjižnici odprla razstavo »Kmečki upori na Slovenskem«. Ob otvoritvi bo tudi kratek kulturni program, posvečen 24. oktobru dnevu OZN.

Na natečaj, ki so ga razpisali v začetku lanskega šolskega leta v osnovnih šolah po vsej Sloveniji, se je odzvalo kar 205 učencev. Ker vseh prispevkov ne bodo mogli razstaviti v knjižnici, jih bodo nekaj ponudili šolam.

Ljudje v krajevni skupnosti

GABERKE

Ko smo pred kratkim srečali v Soštanju predsednika Krajevne skupnosti Družmirje-Gaberke Rafko Blatnika, nam je ves nasmejan povedal, da bodo te dni končali pomembno akcijo. Kraj bo dobil telefonsko zvezo s Soštanjem. Prav ta novica nas je spodbudila, da smo se odpravili v Gaberke. Poleg predsednika krajevne skupnosti smo k pogovoru pritegnili še predsednika krajevne organizacije SZDL Jožeta Mravljaka, Jožeta Borovška, ki ima v rokah blagajno krajevne skupnosti in odbornika krajevne skupnosti Janeza Kotnika.

Ze takoj na začetku so nam naši sogovorniki povedali, da so zelo zadovoljni z uspehi, ki jih je kraj dosegel v zadnjem času. Najprej so dobili 4 km asfaltirane ceste, za kar so poleg rednih referendumskih sredstev občani prispevali še 130 tisoč dinarjev. Nekateri posamezniki so sprva negodovali, ker so se morali podrediti sklepu večine in dati še nekaj denarja v ta namen, vendar se tudi tem dobro zdi, da se vozijo po asfaltu.

Naslednji komunalni problem, ki so ga v kraju uredili z velikim razumevanjem rudnika, je bil vodovod. Razen treh gospodinjstev in del Družmirja, ki se bo pogreznili, imajo danes vodo vsi.

Tretjo veliko akcijo, katero so vključili v letošnji delovni program krajevne skupnosti pa končujejo

prav te dni. »Mislim, da je o tem, zakaj potrebuje telefon, odveč govoriti. Koristil bo vsem. Prebivalcem ob morebitni nesreči ali bolezni, gasilec; velikega pomena pa bo tudi za uresničevanje koncepta vse-ljudskega odpora,« je pristavil predsednik krajevne skupnosti Rafko Blatnik. Predračunska vrednost za napeljava telefona je znašala 80 tisoč dinarjev. Občani so prispevali 24 tisoč dinarjev, občinska gasilska zveza Velenje 6 tisoč ter PTT Celje 5 tisoč dinarjev. Razliko so v glavnem pokrili krajsani s prostovoljnimi delom, za nekaj denarja pa so zaprosili tudi pri odseku za narodno obrambo skupščine občine Velenje.

Seveda tudi Gaberčane pestijo nekateri problemi. Zelo nezadovoljni so z Izletnikom, ki prevaža njihove otroke v šolo. Pogosto se dogaja, da jih v šolo pelje, nazaj pa ne. »Do otrok bi vendarle morali imeti nek človeški odnos, saj imajo nekateri več kot uro hoda samo do avtobusa,« je pripomnil Rafko Blatnik. S tem, da avtobus pripelje otroke v šolo že uro pred začetkom, pa so se že tako sprijaznili starši in otroci. Gaberčani že tudi dalj časa razmišljajo o tem, kaj obljubiti Izletniku, da bi tudi za njih uvedel delavsko progo. Zdaj se delavci pač vozijo na delo, kakor vedo in znajo. Z avtomobili, motorji, kolesi. Vsi pa vozil nimajo. Anketa, ki so

jo izvedli pred nedavnim, je pokazala, da bi bil avtobus vedno poln. Rezultate ankete so poslali tudi Izletniku, vendar kot kaže, to ni zadosten argument.

Kot povsod drugje, imajo tudi Gaberčani televizijske sprejemnike, gospodinjje stroje, nimajo pa dovolj elektrike. Prebivalci, ki so na koncu veje transformatorske postaje, po večerih sploh ne morejo uporabljati strojev in gledati TV programa. Čeprav je ta problem akuten že nekaj let, doslej v zvezi s tem elektro podjetje še ni ničesar storilo. Ne glede na to, da so krajsani pripravljali tudi sami dati nekaj sredstev za to, da bi bilo pri njih po večerih bolj svetlo.

Gaberčanom pa se obeta še en objekt. Ze letos naj bi začeli graditi nadomestni objekt za dom društvenih organizacij. Staro zgradbo, ki je stala v Družmirju, so spomladi podrli zaradi ugrezanja tal. Ker se bo naselje Družmirje v bližnji prihodnosti pogreznilo, se bodo na ta račun širile Gaberke in to na zahodni strani Velenja. Center naselja se bo razvijal v predelu, ki je že danes najbolj pozidan. Tako bodo tudi nov objekt zgradili na tem predelu. »Zelo blizu začetka gradnje smo že,« je dejal predsednik krajevne organizacije SZDL Jože Mravljak. Novi dom društvenih organizacij bo predvidoma veljal milijon dinarjev. Rudnik lignita

denar bodo »zbrali« tako, da bodo vsa možna dela opravili z udarniškim delom, za pomoč pa se bodo obrnili tudi na delovne organizacije, katerih člani živijo v tej krajevni skupnosti. Z novim domom bo kraj pridobil prostore za nemoteno delo družbenopolitičnih organizacij. Obenem naj bi novi objekt rešil tudi problem preskrbe. Spodnje prostore namravajo namreč pustiti za trgovino.

»Ni nam vseeno,« se je spet vključil v pogovor Jože Mravljak, da še danes ne vemo, kakšna bo naša usoda. Mislim na ceste. Se vedno ne vemo, kje bo šla nova pot do Soštanja oziroma Velenja. Najbolje bi bilo, da bi uredili povezavo z obema krajema v obliki krožnega prometa. Pri reševanju tega problema pa bi morali vsekakor sodelovati krajsani sami.

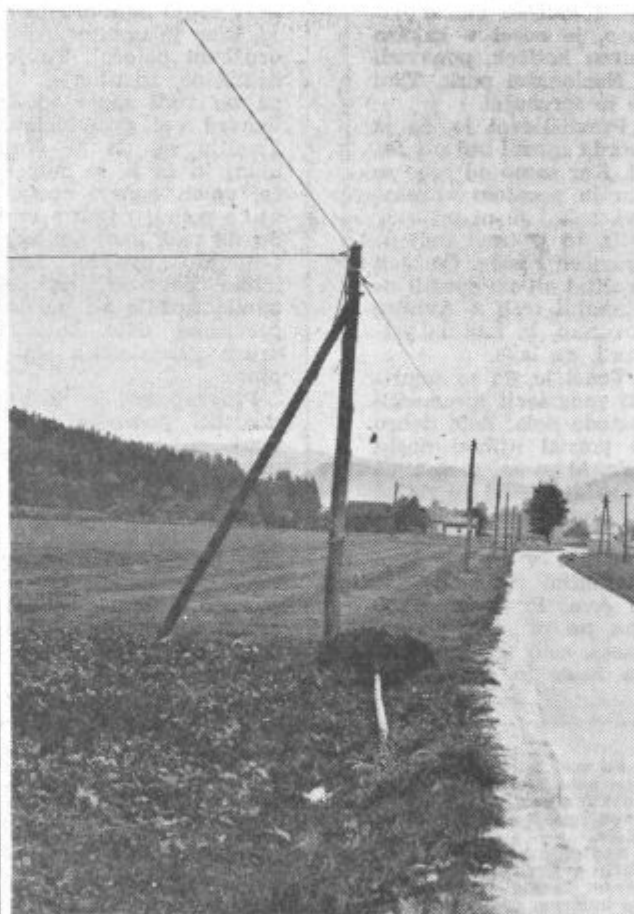
Jože Mravljak je spregovoril še o delu družbenopolitičnih organizacij v kraju. Poudaril je, da je zelo spodbudno, ker organizacije zelo tesno med sabo sodelujejo, še posebej pa to

velja za mladince. Saj v kraju ni problema, katerega ne bi pomagali reševati prav mladi. Svoje delo bi mladi radi kronali s športnim igriščem, ki ga zdaj nimajo. Igrišče si zasilno urejajo kar na travniku, ki jim ga odstopi kakšen domačin. Vendar le ob lepem vremenu, ker bi v nasprotnem primeru travnik prav gotovo spremenili v njivo. Zelo delavni so tudi gasilci. Krajevna skupnost ima kar dve gasilski društvi — v Družmirju in Gaberkah. Zelo spodbudno je tudi, da so člani tega društva vsi mladinci. Ze zdaj pa nastaja vprašanje, kam se bodo preselili družmirski gasilci, ker se bo njihov dom zaradi ugrezanja pogreznil. Pa tudi, kako najbolje naložiti denar za dom, da bodo od njega imeli koristi vsi.

Takšni so uspehi in težave dveh krajev. Enega, ki se bo širil ter drugega, ki počasi izginja. Dejstvo, da Družmirčani izgubljajo svoje ognjišče, se pozna tudi pri organizacijskem delu same krajevne skupnosti. »Če skličemo sestanek,« je pripomnil predsednik krajevne skupnosti, »Družmirčanov običajno ni. Živijo v neki depresiji. V netotovitosti, ker ne vedo, kako dolgo bodo lahko še živeli na tem območju. Ker ne vedo, kdaj se bodo morali izseliti.«

Ob koncu pogovora so naši sogovorniki še dejali, da bi morali obrobne kraje oziroma del Plesivca, Razborja in Raven, ki spadajo zdaj v dru geskupnosti in druge občine, vključiti v njihovo krajevno skupnost. Vsaj tiste, ki se vozijo na našo stran in uporabljajo našo cesto.

Takšno je življenje krajevne skupnosti, ki jo sestavljajo Gaberke, Družmirje in del Raven. Takšne so težave in problemi skupnosti, ki ima okrog tisoč prebivalcev. Od tega jih je 315 zaposlenih, 62 pa aktivnih v kmetijstvu. Takšno je življenje skupnosti, ki ima 109 avtomobilov in 175 glav goveje živine.

Telefonske žice na drogovi — pridobitev Gaberčanov

**VSAK
PETEK
TEDNIK
NAŠ ČAS**

Velenje je prispeval 280 tisoč dinarjev, občani so zbrali 40 tisoč dinarjev, iz občinskega solidarnostnega sklada pa naj bi dobili 150 tisoč dinarjev. Manjkajoči

OBVESTILO ŠOFERJEM

Združenje šoferjev in avtomekanikov Velenje prireja

**TEČAJ ZA POKLICNE VOZNIKE
MOTORNIH VOZIL**

za pridobitev kvalifikacije iz prometne stroke

Vpisujemo 30. oktobra, 2., 6., 9. in 13. novembra 1973 od 16. do 18. ure v prostorih ZŠAM — kapija na starem jašku.

Kandidati dobijo tam tudi potrebne informacije.

Odbor ZŠAM

Naši sogovorniki: JOŽE BOROVŠAK, JANEZ KOTNIK, JOŽE MRAVLJAK in RAFKO BLATNIK

— Jutri zjutraj boste odšli k njej in jo zaprosili, naj me obišče, mu je tedaj dejal inšpektor ze mehkim povsem spremenjenim glasom. Agent je bil srečen, ker je vedel, da ne bo izgubil službe.

Ko jo je naslednjega jutra obiskal agent in jo zaprosil v imenu inšpektorja Kanneta, naj se oglasi pri njem, je skušala Jeni najti sto in sto izgovorov, zaradi katerih ga ne more obiskati. O kakšnih izgovorih ni moglo biti govora, ker je vedel, da je od tega odvisna njegova služba. Vedel je, da mu bo inšpektor štel v dobro, če bo osebno pripeljal Jeni. Ni se zmotil.

Inšpektor jo je spremljal izredno ljubeznivo, agentu pa je dal znak z glavo naj zapusti sobo. Čeprav se je še tako trudil, da ne bi buljil v njo, ni mogel odvrniti pogleda z nje, ker je že

večkrat slišal o njeni lepoti.

Jeni ni niti opazila, da jo inšpektor gleda z občudovanjem in očmi izkušnega policaja. Njo je najbolj presenetilo dejstvo, da je bil inšpektor tako ljubezniv in pozoren, njegova vprašanja so bila povsem brezpomembna, tako je vsaj mislila, in na katera je tako lahko vsaj v začetku odgovarjala.

Jeni se je zelo dobro spominjala besed svojega očeta. V tem smislu je tudi dala navodila svojim služabnikom. V ostalem je vse služabnike pripeljal njen oče ne ona.

— Ali morda, slučajno poznate neko missis Gringwotch? jo je na kraju razgovora vprašal inšpektor.

Jeni je hčer svojega očeta. Oči so se ji široko razprle.

— Missis Gring-

wotch?! Prvikrat slišim ta priimek, mu je odgovorila brez najmanjšega premišljevanja.

Inšpektorjev obraz ni naredil pri tem niti najmanjšega začudenja. Začel se je skoraj opravičevati zaradi svoje nesramnosti.

— Nekdo od mojih policajev me je povsem napačno obvestil, je dejal po krajšem premoru, skušajoč tako pokazati da jo prosi naj mu oprostijo zaradi tega neumnega in neumestnega vprašanja. Njegov obraz je kazal tako iskrenost, da se je Jeni počutila povsem prosto, kot da bi bila doma.

— Žal mi je, gospod inšpektor, je začela, toda zamenjati ste me morali s kako drugo, ki ima enako ali pa vsaj podobno ime in priimek kot jaz.

Inšpektor se ji je začel ponovno opravičevati ter je zagotovil, da bo tega

svojega agenta poklical na odgovornost.

Zaprosil jo je še enkrat, naj mu oprostijo in se poslovijo.

S tem je bil njun razgovor zaključen. Inšpektor je spremljal Jeni do samega izhoda, se ji globoko priklonil. Toda takoj, ko se je vrnil v svojo sobo, je izključil magnetofon in zamenjal trak.

— ...stanujem pri svoji prijateljici Jeni Ger... je zaslišal glas missis Gringwotch.

Tudi brez traku se je inšpektor dobro spominjal teh besed in glasu. Ta primer ga je zelo zanimal. In ravno to zanimanje missis Jeni je bil najboljši dokaz za njegovo sumničanje.

V kakšno godljo je padla, ta uboga missis Ava, je inšpektor sedaj dodobra spoznal. — Hvala leži ji bom, je polglasno govoril inšpektor, in meril sobo z dolgimi in hitrimi koraki. Dokazi so se začeli zbirati. Čas

OBRAČUN

je, da tudi z njim enkrat obračunamo...

Pozvonil je in poklical dva preiskovalca. Začel je hitro govoriti in izdajati povelja. Samo pokimala sta. Vedela sta, da se z inšpektorjem ni šaliti. Eden od njiju si je hitro pisal v zvezek neke podatke.

— ...ljudi imata dovolj. Nočem slišati za kakršnekoli ovire. Mi moramo to hitro rešiti, je s strogim glasom govoril inšpektor. Govori se o veliki, zelo veliki zveri. Sama nam je padla v mrežo. Obveščajte me vsak trenutek, ne glede na to, kje sem in ali je podnevi ali ponoči. Pokličita me vedno in ne bojte se, da bo napačno. Ni se vam treba bati, da bosta zgrešila, če me pokličeta podnevi ali ponoči, in da vaju bom oštel, če se bosta zmotila. Če pridem desetkrat in bo samo enkrat prav, bo vse dobro. Ni se vama treba bati.

Vsi mi smo ljudje, tisti, ki dela tudi greši... To je vse. Srečno!

Vedno, kadar je moral rešiti kakšno važno nalogo, je odšel v kakšen miren kotiček, ponavadi v Nacionalni park. Tam se je sprehajal.

Premišljeval je, če je morda zgrešil kaj pri Jeni. Kar samo od sebe se mu je porajalo vprašanje, zakaj, je ni priprl? Za to je imel tudi upravičen razlog. Če bi ji prečital ali pa spustil originalni trak z Avinim govorom, bi morala priznati, da laže.

Vedel je, da so ameriški gangsterji spremenili metode dela. Zelo dobro je poznal njihov način dela, ki so ga uporabljali sedaj. Vedel je, da so obračuni med gangsterji zelo redki, in da se ne spuščajo v boj s tako majhnimi ribicami, kot je Ava. Prvo zato, ker ona ne pripada nobeni bandi, zato ker je poštena žena in ker njena

smrt ne bi koristila nikomur.

Gangsterji imajo svojo organizacijo, pravzaprav svojo administracijo, kjer je upoštevan le družbeni položaj. To je nekakšno združenje, ki ga ne vodi samo eden, temveč več gangsterjev. Trudijo se, da se čim manj in če je le mogoče, sploh ognje srečanju s policijo. Dobro vedo, da vsak uboj policija temeljito preišče, kar lahko povzroči, da se banda razbije ali pa da prevzame delo katera druga gangsterska skupina.

Pravzaprav je težko razdeliti področje delovanja gangsterskih skupin, je premišljeval inšpektor. Vedel je dobro, da se njihovo delo prepleta. Znano mu je tudi, da bande likvidirajo vsakega člana, ki začne groziti z izsiljevanjem ali pa s policijo. Če ima gangster družino, dajo ženi večji znesek denar-

ja, če sploh kaj ve, samo da bi molčala, in da jih ne bi poskušala izdati. Tako postavlja ženo pred zid, da vzame denar, ki ga ponavadi krvavo potrebuje, po drugi strani pa ve, da jo bodo ubili, če ne bo na to pristala in vzela denarja.

O tem je premišljeval. Prišel je do zaključka, da Ava ni likvidirana. In kaj bi se zgodilo, če bi zaprl Jeni, čez nekaj dni bi se pa na policijski prikazala Ava živa in zdrava in pod prisego izjavila, da njena odsotnost ni z ničemer povezana s prijateljico. Čeprav bi ji reproduciral njen govor in izjavo, da stanuje pri Jeni, bi lahko dejala, da ni govorila pod prisego in da se je samo šaljila. Za takšen prekršek pa bi jo lahko kaznovali le s kako majhno denarno kaznijo.

DALJE PRIHODNJIČ

OZIMNICA

Jesen, ta čudoviti letni čas, ko je vsa narava odefa v pisano preprogo barv je tudi čas skrbi za to, ker je prav sedaj toliko izdatkov in moramo kar naprej segati globoko v žep. Zato smo se odločili, da ta teden izpeljemo akcijsko ozimnico. Povprašali smo nekaj gospodinj v različnih krajih, kako so se ali se še bodo preskrbele z ozimnico.

MARIJA STIGLIC, gradbeni tehnik iz Nazarij: »In-

ventura« v naši kleti bi se začela in končala s krompirjem. Ugotavljam, da so naselja podobna Nazarijam, kjer ni ne mesto ne vas, glede ozimnice (in še marsičesa drugega) najslabše preskrbljena. Trgovina se zanaša na našo iznajdljivost v zaledju — to je na vasi, kjer pa je v glavnem moč dobiti le krompir. Če na primer jabotka dobro obrodijo, je ponudb v trgovinah dovolj, sicer moramo čakati, da prispejo iz hladilnic, seveda neprimerno draga, ali da kupujem zavržene izvozne pošiljke iz držav, kjer imajo do svojih potrošnikov večje spoštovanje glede kvalitete in higijene. Menim, da je lepo, da je do akcije sindikatov v sedanjem trenutku prišlo, da je pa moralo priti, nam vsekakor ni v poseben ponos.

MILKA UZAR, kuharica pri GLIN v Nazarijah: Vsako leto se preskrbim z ozimnico sama. Krompirja imamo dovolj. Ze deset let zaporedoma ga kupujem pri nekem kmetu, ki tudi ni drag. Jabolk pa še nimam in trenutno tudi ne vem kje jih bom dobila. Lani sva jih nabrala na mozem domu. Ampak vložila sem 25 kg paprike, kutin pa kar dvajset litrov. Dobila sem jih pri moževi sestri na Poljanah ob Sotli. Pripravila sem okrog dvajset litrov bezgovega soka, ki je zelo zdravilna in osvežujoča pijača. Bezeg sva z možem nabrala pod Menino planino nad Bočno. Tako, nekaj že imam, kar mi pa manjka, bom pa še dokupila.

VIDA REMIC, predmetna učiteljica razrednega pouka

na Rečici: Z ozimnico sem popolnoma preskrbljena. Pri našem sindikatu, ki nudi posebne ugodnosti za nakup nekaterih pridelkov, nisem bila zainteresirana, ker si vsako leto že prej pripravim vse sama. Tako so pridelali na svojem vrtu nekaj krompirja, malo smo pridelali na svojem vrtnu 350 kg in smo jih kupili na neki kmetiji. Ostalo sadje in zelenjavo ter meso pa imamo na zalogi v zmrzovalni skrinji do naslednje ozimnice. Poleg tega sem sama konzervirala kumarice, papriko in pripravila borovničev in malinov sok. Borovnice in maline smo sami nabrali. Mama mi je skuhalo kar precej marmelade tako, da z ozimnico res nimam problemov.

JELICA LEBAR, snajilka na osnovni šoli Biba Roka v Sošanju: Na naši šoli zbira sindikat naročila za ozimnico, toda jaz ne bom naročila ničesar, ker sem si že vse sama vložila. Vsako leto si postavim cilj, vložiti čim več. Letos sem vkuhalo 60 litrov različnega sadja in vrtnih pridelkov (paprike, srbsko solato, kumarice). Največ vlagam kompotov, ker jih imam zelo rada. Poleg tega pa imam raje sadje pripravljeno doma kot kupljeno v trgovini, ker vem, če vlagam sama, da imam vsako leto vse sveže. S krompirjem je pa tako, da sem ga malo odslužila na neki kmetiji, kjer jim v prostem času pomagam, malo pa plačala. Jabotka prav tako.

TEREZIJA BENKO, mati samohranilka iz Družmirja: Celotno leto mislim na ozimnico in si jo v glavnem sama preskrbim. Na bližnji kmetiji so mi odstopili košček zemlje, katero odslužujem skozi vse leto. Tako sem si pridelala na tej zemlji tri škatle krompirja. Krompir je letos bolj slabo obrodil, vendar dovolj za mojo družino, ki šteje pet članov. Doma imam vrt za zelenjavo. Sedaj pomagam pri nekem kmetu pobirati jabotka in zato jih bom dobila brezplačno. Vlagam tudi precej, saj je sadje pozimi tako drago, otroci pa ga morajo imeti. Letos sem vložila okrog 150 litrov.

Tako so odgovorile anketirane posameznice. Presodite pa sami ali so pridelovalci in trgovci, ter sindikati res vse in zadosti zgodaj storili za potrošnikovo ozimnico.

DALJE PRIHODNJIČ

PO ISTRI

Tu imajo turisti na voljo vse kar si želijo. Tudi konja si lahko sposodijo, če bi slučajno želeli jahati. Seveda je v sezoni precej draga, a izven sezone je dosegljivo tudi našim turistom. Podjetje Plava Laguna je lahko vzor za dobro organizacijo turizma ne samo v Istri, pač pa v vsej Jugoslaviji. Mimo Tara in Tarskega zaliva nas pot vodi v NOVIGRAD. Pred Novigradom je avtokamp, ki sprejme 2500 turistov in je vzorno urejen. Poleg kampa je lep nov hotel LAGUNA.

Novigrad je prav tako zelo mlad turistični center. Ko sem bil prvič v Novigradu pred dvajsetimi leti, se mi je zdela to iz hiše gledale krave. Niti metra ni bilo asfaltirano. Po ulicah so skakale kokoši in še marsikaj je presenečalo. Potem so začeli izganjati krave, svine in kokoši. Iz vrtov so napravili parke. Ceste so asfaltirali, urejali so trgovine, zidali hotele in popravljali ter gradili nove gostinske lokale. Vsako leto nekaj in danes je Novigrad postal zelo privlačen, po svoji naravni lepoti in legi ob morju, celo najlepši center v Istri. Pred leti so prebivalci zapustili mnoge hiše, ki so razpadale. Občina jih je prodala pod pogojem, da jih kupec v enem letu obnovi. Tako so tudi spremenili mesto. Skupaj z vikendami in raznimi počitniškimi domovi iz vseh krajev Jugoslavije, največ iz Slovenije, so začeli pionirsko delo pri razvijanju turizma.

Danes ima Novigrad okoli 2000 prebivalcev in čez 8000 letišč. Pension je bil v sezoni 76 dinarjev, po sezoni pa 64 dinarjev.

Po vsej Istri je uvedena dvojezičnost. Italijanski jezik je enakopraven s hrvaškim. Tudi v občinskih upravah in na sodišču.

Novigrad je ena najmanjših občin v Istri. Do tega je prišlo zaradi londonskega sporazuma po katerem mora administracija ostati po starem. Tako je tudi občinska uprava zelo skrbna in mnoge službe so v Umagu, ki v bistvu poleg Buj spada tudi med »mini občine«.

V Novigradu sem se dalj časa zadržal, ker ga dobro poznam, ker sem prihajal že več kot deset let. Zgodovina Novigrada v turističnem pogledu je podobna Vrsarju, Umagu in mnogim drugim v Istri, ki so iz ribiško-kmečkih mestec postali lepi turistični kraji. Največ je nemških, italijanskih in avstrijskih turistov, čeprav ne manjka tudi Francozov in Skandinavcev. Vzhodnjaki so redkejši.

de in starejše. Pri hotelu Ona On iz Ljubljane je bolj alpska glasba, v hotelu Trst pa pride na svoj račun mladina.

Na poti v UMAG bomo srečali le Pineto, kjer je polno slovenskih počitniških domov, pa Karpinjan, kjer je več počitniških hišic pretežno Ljubljancev. Par kilometrov naprej je slavna Dajla, ki ima na stotine počitniških zasebnih

hišic Slovencev in Hrvatov in potem Karigador, ki je bil še pred leti brisan prostor, sedaj pa je veliko počitniško naselje. Potem pa pride še sv. Ivan ali Spina. Slovenci pač nismo imeli dovolj prostora ob naši kratki obali in normalno je, da smo se udomačili vse tja do Pule. Vendar nas je največ od Savudrije do Poreča. Tudi Umag ima 15000 turističnih postelj. Najlepše je naselje Kataro, ki je na evropski višini in Bungalovski naselje Polinezijski hotel Adriatik, pa hotel Kristal in Bungalovski naselje Stela Maris ter avtokamp za 1500 turistov.

Cementarna poleti v glavnem ne dela. Takrat jo vedno čistijo, da ne bi kvarila turizma. Ob morju pridete potem v SAVUDRIJO z velikim svetilnikom mimo mnogih počitniških naselij in hotelov. Tu je tudi konec rdeče Istre, ki jo tako imenujejo zaradi boksita in istrske rdeče zemlje. Tu se

Naše igre misli želje delo

STRAN MLADIH SODELAVCEV NAŠEGA ČASA

DRAGI MLADI BRALCI IN SODELAVCI

Vemo, da je med vami veliko takih, ki znate svoje delo, občutke, igre, želje, kritične misli, doživljanje lepe in žalostne, čudovito podati v lepi slovenski besedi ali mojstrsko upodobiti v risbi. Prav zato smo se v uredništvu znova odločili uvesti novo stran v našem časniku namenjeno prav vam.

V želji, da bomo prijateljsko in plodno sodelovali smo vam za uspešen začetek izbrali prispevke iz nagrajenega šolskega glasila »Vrtljak« osnovne šole Gustava Šiliha v Velenju in prispevke učencev iz osnovne šole Biba Röck.

Uredništvo

Protestirali smo

S televizije in časopisov smo spoznali, kakšna krivica se godi slovenski narodni manjšini v Avstriji.

Ceprav smo še mladi, se zavedamo krutih dejanj, ki se gode po svetu. Zalostno je gledati, kako so naši bratje na milost in nemilost izpostavljeni tuji, krivični roki.

Ob cestah razbite table s slovenskimi krajevnimi napisi, napadi na Slovence

Smeh

Smejem se, ker sem vesela, ker sem našla rožna semena, ki so se usula po kamnu in zlatem pesku.

Smejem se, ker so danes prav vsi našli trenutek za pesem.

zgovorno pričajo, da se našim bratom za mejo godi krivica.

Velenjski pionirji in mladinci smo se s protestnimi gesli sestali na Titovem trgu in od tam poslali protestno pismo avstrijski vladi. Zahtevali smo, da slovenski narodni manjšini zagotovijo pravice, ki ji gredo po meddržavni pogodbi.

Diana Večernik 5. b o. š. Gustav Šilih

O, ko bi se lahko smejala vsak dan, ko bi bilo vsak dan in povsod dovolj prostora za smeh in pesem.

Marta Pečnik 4.c

Večer ob tabornem ognju

Po umivanju smo se zbrali ob tabornem ognju. Kmalu je zaplamenel iz grmade velik, lep plamen. Začele so se točke sporeda. Najprej so nastopili najmlajši. Nekateri so se bali, drugi pa so bili bolj pogumni. Prvi je nastopil fantič, ki ga je bilo zelo strah. Povedal je samo pol pesmice. Kljub temu smo mu najbolj ploskali. Nekateri pa so povedali in zapeli vse brez napake. Mnogim točkam smo se zelo smejali. Posebno še neki deklici. Potem so nastopili starejši. Najbolj mi je bil všeč nastop nekega fantiča, ki je zapel pesem o Juriju Benku. Nato so se vrstile še ostale točke. Odlična je bila zadnja. Nastopili so štirje fantje z instrumenti. Igrali so

na kitaro, glavnik, boben iz steklenice.

Kmalu zatem je zatrobil rog. Za nas tabornike je to znak, da moramo v postelje. Obotavljali smo se in se počasi odpravili k šotorom. Ko smo bili že v posteljah, smo še vedno mislili na ogenj. Ta je počasi ugašal in kmalu je za njim ostalo le pogorišče. V šotorih je bilo še vedno vse živo.

Prvi stražarji so nas prišli mirit. A še vedno smo bili glasni. Ko je prišla straža mimo, smo utihnili. Končno smo zaspali.

Postanite tudi vi taborniki in uživajte boste z nami v prelepi naravi.

Andrej Slemenšek
4. razred
O. Š. Biba Röck, Šoštanj

Glasilu Vrtljak med nagrajenci

Odločili smo se, da obiščemo mlade literate, dopisnike, novinarje in urednike na osnovni šoli Gustava Šiliha v Velenju. Omenjeno šolo nismo izbrali slučajno, temveč načrtno, saj je njihovo glasilu Vrtljak prejelo četrto nagrado na republiškem srečanju mladih dopisnikov v Kopru, ki je bilo od 12. oktobra v sklopu JPI. Letos so izbrali izmed 160 prijavljenih šolskih glasil, le šest za nagrado. Med njimi je bilo tudi glasilu Vrtljak osnovne šole Gustava Šiliha, ki je dobilo poleg diplome za doseženo četrto mesto še pleščo otroških pesmi in pet knjig iz zbirke Zlata knjiga.

Pavla Sivkova, pomočnica ravnatelja na omenjeni šoli in mentorica nagrajenega glasila je povedala: »Naše glasilu Vrtljak izhaja že pet let. Prvi dve leti je bila mentor tega glasila tov. Marjana Štumberger, ki pomaga kot mentor še sedaj. Posebej naj omenim tov. Magdo Krašovec in Marijo Zupan ter tovarišice nižjih razredov kot vestne in nadvse prizadevne sodelavke našega glasila. Omenjene tovarišice pripravijo po učnem programu ali določijo same temo na katero učenci pišejo in rišejo. Zbrane prispevke nato uredi v zaključeno celoto uredniški odbor, ki ga sestavlja osem do deset učencev.« Uredniški odbor je povezan s pionirsko organizacijo, mladinsko organizacijo in ostalimi krožki ter dejavnostmi na šoli, se z njimi posvetuje, kombinira in dela. Tako s skupnim in raznoterim delom popestrijo vsako številko svojega priljubljenega glasila Vrtljak.

»Seveda pa imamo tudi probleme, kot je na primer financiranje glasila,« nadaljuje tov. Pavla, ki v želji, da bi bilo glasilu še boljše, bolj kvalitetno, kakor sama pravi, kritično presoja in dela načrte za naprej. »Glasilu moramo izpopolniti vsebinsko in oblikovno, ga izdajati bolj sistematično in vsekakor več števil v vsakem šolskem letu ter razširiti krog sodelavcev. Želimo si tudi strokovne pomoči od uredništva Naš čas.«

Vprašala sem jo, kaj ji pomeni ta zavidljiva četrta nagrada, ki so jo dobili za literarno vsebino Vrtljaka? »Vsekakor veliko. Več, kot lahko izrazim z besedami,« je povedala tov. Pavla Sivkova, mentor Vrtljaka in vodja literarno-novinarskega krožka.

Po kakšnem kriteriju ste izbrali učence, ki so poleg vas zastopali glasilu Vrtljak v Kopru?

»Osnovni kriterij je bilo delo. Za to srečanje je bila

izbrana predsednica literarno-novinarskega krožka Vera Camlek, tehnična urednica glasila Vida Žgank, Tomaž Smonkar kot uspešen dopisnik in novinar ter Marcel Medved, mlad talentiran pesnik.«

Prijetno sem kramljala tudi z mladimi udeleženci o doseženem uspehu v Kopru, o njihovih vtisih, delu, ter seveda o njihovem glasilu Vrtljak. Povedali so mi svoje misli.

• VERA CAMLEK, učenka 7. razreda: »Ko smo urejali naše glasilu, z njim še nismo bili povsem zadovoljni, zato nas je ta nagrada tem bolj presenetila in seveda neizmerno razveselila.

V Kopru so nas lepo sprejeli. Najbolj mi je bila všeč vožnja z ladjo in ogled koprškega pristanišča, ker nisem imela nikoli prej možnosti, da bi kaj podobnega lahko videla.

V Vrtljaku mi je najbolj všeč stran s smešnicami in križankami, kakor tudi literarna stran. Tudi sama pišem o naravi in raznih dogodkih. V glasilu pišem že od petega razreda.

Rada bi postala novinarka, ker mi je ta poklic zelo všeč.«

• VIDA ŽGANK, učenka 7. razreda: »Prvi kakor tudi drugi dan našega bivanja v Kopru je bil zanimiv in lep. Sprejel in pozdravil nas je predsednik občine Koper. Koprski pionirji — naši gostitelji — so nam pripravili kratek kulturni program. Gledali smo tudi film o istrski obali.

Bila sem presenečena, ko sem zvedela za nagrado, katere sploh nismo pričakovali. Zelo bi bila vesela, če bi sodelovalo uredništvo Našega časa z nami. Delo v uredniškem odboru me veseli, ker zbiramo, urejamo in popravljamo prispevke. V Vrtljaku najprej prečitam intervjuje. V prostem času rada rišem, predvsem abstraktne figure, vendar bolj zase.«

• TOMAŽ SMONKAR, učenec 8. razreda: »Vtisi iz Kopra so zelo lepi. Najbolj všeč mi je bila proslava, ki so jo pripravili koprski pionirji in sicer folklorni skupini, ki sta prikazali istrske in gorenjske plese. Tudi otroški pevski zbor je lepo zapel. Navdušili so me posamezni pevci in recitatorji. Spregovoril nam je tudi predsednik občine Koper.

V Vrtljak pišem najraje dogodke iz šolskega življenja ter dogodke iz narave.«

• MARCEL MEDVED, učenec 7. razreda: »V Kopru so nas pristočno sprejeli. Najbolj mi je bila všeč družina pri kateri sem bil v gosteh. S fantom, ki tudi obiskuje sedmi razred, sva se lepo razumela in postala velika prijatelja, kljub kratkemu poznanstvu.

Kadar imam čas, rad pišem pesmice o živalih in rišem po spominu različne dogodke iz počitnic. Pesmice sem začel pisati pred ka-

kim letom. V časopisih sem videl objavljene otroške pesmi in si mislil, da bi tudi jaz lahko pisal. In tako sem začel. Ker imam zelo rad živali pišem o njih. V Vrtljaku so mi objavili dve pesmici: »Veverica« in »Carovnjica«.

Tako sproščeno so mladi komentirali srečanje v Kopru, se veselili uspeha in bili istočasno kritični do svojega dela, tako kot njihova mentorica. Dobila sem vtis, da se vsi globoko zavedajo smisla besed profesorja Gustava Šiliha, ki jih navajajo kot moto svojega glasila:

»Vse, kar sem dosegel v življenju velikega in pomembnega, sem dosegel z nepopustljivim delom in naporom. Nič mi ni bilo darovano. Vse, kar dosežemo v življenju velikega in pomembnega brez truda in naporov, je malo ali nič vredno!«

Liza

VERA CAMLEK

VIDA ŽGANK

MARCEL MEDVED

TOMAŽ SMONKAR

Mali oglasi

Sem trinajstletno dekle z dolgimi lasmi in kratko pametjo. Sem zelo čedna, vsaj sama tako mislim. Rada bi si dopisovala s fantom, ki ima podobne lastnosti kot jaz.

Osamljena Vesna

Uredništvo: Ne bo težav, takih je tudi fantov mnogo. Javite se!

Na letnih počitnicah sem izgubila veliko znanja in pameti. Poštenega najditelja prosim, da mi izgubljeno vrne.

Praznoglava Tina

Uredništvo: Ali ni smešno, trdi, da je izgubila tisto, česar še nikoli ni imela.

Ugodno prodam vse lepe tanke knjige, obglodane svinčnike, polomljena ravnila in šestila.

Osmošolčič Jaka

Uredništvo: Ne prodajaj, potreboval boš še vse, ko boš v večerni šoli delal osmi razred.

Izgubila sem denarnico, v njej sem imela vse »plankliste«. Najditelja prosim, da mi izgubljeno vrne in mi tako prihrani ponovni trud.

Lili Plank

Uredništvo: Če je denarnico našel kak tvoj sošolec, potem ne računaj, da jo boš dobila nazaj. Slavica Vajde 8. a o. š. Gustav Šilih

Veverica

Na enem od starih dreves
sveta
sedi veverica.
In gloda najslajši oreh
sveta,
edini oreh, ki ga ima.
Na enem od starih dreves
sveta
sedi veverica
in se z najlepšim repom
pahlja,

z edinim repom, ki ga ima.
Na enem od starih dreves
sveta
sedi veverica
sama, majhna, najlepša,
edina, kar staro drevo jih
ima.

Marcel Medved 6. b o. š. Gustav Šilih

Proič na straži

Prišel je najin težko pričakovani dan. Za ta dan je bil za stražo določen naš vod. Z Alešom sva imela stražo od dveh do štirih zjutraj.

Stražarji, ki so stražili od polnoči do dveh, so naju zelo težko zbudili. Hitro sva se oblekla in odšla na svoja stražarska mesta.

Včasih je tu in tam zašumelo, da sva še bolj budno odpirala oči. Čas je mineval zelo počasi in pogosto sva gledala na uro. Ko je v gozdu zašumelo, so se nama od vsepovsod prikazale prikazni s čudnimi glavami. Pa naju ni bilo strah. Sredi tabora je brlel stražarski ogenj. Zadnja ura straže je potekala še bolj počasi.

Noč je bila hladna, zato naju je začelo tresti. Strah se je počasi lotil tudi naju, ko je iz gozda pritekel najin stražar in povedal, da je videl črnca v beli obleki. Tako sva midva prevzela stražo pri kuhinji. Na

tem stražarskem mestu je bilo boljše, ker je izpod kotla prihajala tako zaželjena toplota. Da bi nama hitreje minil čas, sva se tiho pogovarjala o vseh mogočih in nemogočih stvarih.

V prijetnem kramljanju sva dočakala, da se je iztek čas najine straže. Zbuditi sva morala stražarja, ki sta bila določena za stražo od štirih do šestih. Tudi najina tovariša sta trdno spala.

Po zamenjavi straže sva se hitro stisnila pod odejo in zaspala.

Straža je bila res pomemben dogodek za naju, ki sva letos postala tabornika.

Marko Jevšenak
5. razred
O. Š. Biba Röck, Šoštanj

VELENJSKI TOPLOVOD

Velenje je med tistimi mesti pri nas, ki je prvo, če že ne prvo, pa vsaj med prvimi dobilo centralno toplovodno ogrevanje. Omrežje, ki so ga napajali iz termoelektrarne v Velenju, je bilo takrat veliko manjše kot danes. Ker je bil v tistem času nosilec večine naložb v središču Saleške doline rudnik lignita, je bil tudi toplovod pod njegovim okriljem.

Z vse večjim razmahom mesta se je širila tudi toplovodna dejavnost, ki je počasi začela presegati potrebe velenjskega premo-govnika ter postala dejavnost širšega družbenega pomena. Na predlog občinske skupščine so 1. januarja letoš RL Velenje, TGO Gorenje, TE Šoštanj in skupščina občine Velenje ustanovili samostojno podjetje Toplovod, ki ima svoje prostore ob Koroški cesti, nasproti železniške postaje.

»Koga vse preskrbuje s toploto,« je bilo prvo vprašanje, ki smo ga postavili direktorici tega 25-članskega kolektiva, Vali Zoharjevi.

Toplovodno omrežje obsega mesto Velenje in del Šoštanja, poleg tega pa oskrbujejo s potrebno toploto Gorenje, rudnik in EFE. Celotno omrežje, ki ga morajo vzdrževati, je

koncih in krajih naraščajo, razen rednih sezonskih znižanj, smo direktorico Toplovoda vprašali, kako bo z njihovimi storitvami. Ali bodo letos dražje?

»S podražitvijo premoga se je posredno podražila tudi električna energija. Seveda tudi vsa goriva. Zato nas je TE Šoštanj — dobavitelj toplote — obvestila, da bo toploto zaračunala po višjih cenah od 1. januarja letoš dalje, ko se je tudi podražila električna energija. Zaradi te podražitve bodo stroški toplovodnega ogrevanja znašali preko 2 milijona dinarjev. Po kalkulacijah, ki smo jih napravili v podjetju, bomo morali cene naših storitev dvigniti najmanj za 15 odstotkov, saj v strukturi naše cene odpade 68 odstotkov na toplotno energijo.«

Letošnja jesen je prinesla s sabo razmeroma zelo

slabo vreme in kar precejšen mrz. Zato je podjetje Toplovod letos začelo ogrevati stanovanja že 28. septembra. Kakšne težave se porajajo ob začetku ogrevalne sezone?

»Najprej moram pojasniti potrošnikom, da potrebujemo ves teden, da zakurimo vse prostore. Ta čas pa bi bil lahko precej krajši, če bi potrošniki upoštevali že objavljena navodila ter poskrbeli za popravilo naprav (radiatorjev, cevi) med poletno prekinitev ogrevanja, ne pa šele zdaj, ko nekatere že trese od mraza.«

Zaradi nediscipline nekaterih potrošnikov ima podjetje v teh dneh veliko več reklamacij in popravil kot med letom. V tako kratkem času pa vseh popravil ne morejo opraviti.

Značilen je primer zapoznelega zagona v 183 stanovanjskem bloku v Velenju, kjer je naprave centralne kurjave izdelala Klina Celje. Ker Celjani svojega dela menda niso najbolje opravili, so morali letos naprave popravljati več kot teden dni. Prav zaradi tega podjetje Toplovod ne

katerim stanovalcem ni moglo nuditi toplote že takoj na začetku.

V stanovanjskem bloku na Rudarski 2 pa so ogrevalne naprave že zelo dotrajane. Radiatorji grejejo že 15 let, njihova življenjska doba pa je 10 let. Zato je že skrajni čas, da bi jih nekdo zamenjal oziroma kupil nove: stanovalci ali stanovanjska enota. Kritike, po-

pestrene z različnimi žalitvami in psovskami na račun slabega ogrevanja, pa spet neupravičeno letijo na Toplovod.

V Toplovodu so že tudi pripravili dokumentacijo za izgradnjo rezervnega mazutnega kotla na območju toplovodne postaje Velenje. S postavitvijo tega si želijo v prihodnje zago-

toviti, da bodo lahko kljub morebitnim večjim prekinitvam v elektrarni ali na cevovodu med Velenjem in Šoštanjem zasilno ogrevali Velenje. »Z izgradnjo tega nadomestila bo vsekakor treba pričeti že v naslednjem letu. Seveda pa si bomo morali še prej priskrbeti denar,« je končala naš pogovor Vali Zohar.

OSNUTEK V RAZPRAVI

Občinski sindikalni svet Velenje je dal v javno razpravo osnutek predloga družbenega dogovora o usklajevanju meril za delitev dohodka in osebnih dohodkov na območju velenjske občine, ki ga je pripravila posebna delovna skupina.

Po besedah tajnika občinskega sindikalnega sveta in člana te komisije Franja Mažgona so ugotovili, da se v občini pojavljajo velike in nepravilne razlike pri posameznih postavkah med delovnimi organizacijami združenega dela. Te razlike posredno ali neposredno vplivajo na dvig življenjskega standarda zaposlenih. Občinski sindikalni svet meni, da te razlike ne izhajajo iz večje prizadevanosti ljudi v teh tako imenovanih bogatejših organizacijah, ampak že pripadnost določeni organizaciji združenega dela daje zaposlenim večje ali manjše ugodnosti.

Na občinskem sindikalnem svetu so zato — pobudo je dalo tudi več organizacij združenega dela — začeli pripravljati akcijo za odpravo ali vsaj omilitve teh razlik. Imenovali so posebno 15-člansko delovno skupino, sestavljeno iz predstavnikov vseh večjih delovnih organizacij z območja občine. Skupina je pripravila osnutek družbenega dogovora, ki bo predvidoma v javni razpravi od sedmega prihodnjega meseca.

Franjo Mažgon je povedal, da pričakujejo, da bo razprava o osnutku družbenega dogovora o usklajevanju meril za delitev dohodka in osebnih dohodkov na ravni temeljnih organizacij združenega dela gospodarstva kot negospodarstva občine pokazala upravičenost takšnega dogovarjanja in usklajevanja.

Delovna skupina je pri delu izhajala iz stanja, kakršno je trenutno na območju občine; upoštevala je tudi samoupravni sporazum o delitvi dohodka in osebnih dohodkov po posameznih dejavnostih, pa tudi vse predloge, ki so v pr-

vi fazi razprav prihajali iz organizacij združenega dela. Pri svojem delu pa se je delovna skupina še posebej naslanjala na tako imenovano sindikalno listo republiškega sveta zveze sindikatov, ki bo temelj bodočih družbenih dogovorov o delitvi dohodka in osebnih dohodkov na ravni republike. Seveda so se tudi posvetovali z republiškim svetom zveze sindikatov, republiškim sekretariatom za delo, zdravstvo in socialno varstvo, centrom za samoupravno sporazumevanje in družbeno dogovarjanje o merilih za delitev dohodkov in osebnih dohodkov pri republiškem SZS Slovenije.

• ZA KATERE POSTAVKE GRE

Izhodišče za delo delovne skupine je bilo prepričanje, da lahko organizacije združenega dela enotneje rešujejo vsa tista vprašanja, ki niso posledica prevelikih specifičnosti posamezne OZD. Kot predlaga komisija, bi bilo treba enotneje reševati nadomestila osebnega dohodka, ki pripadajo delavcu za čas: bolniškega staleža do 30 dni, prekinitve dela brez delavčeve krivde, letnega dopusta in še za nekatere druge primere odsotnosti z dela. Tako naj bi služili za osnovo za izračun boleznine do 30 dni poprečni osebni dohodek zadnjih treh mesecev. Delovna skupina sodi, da bi bil delavec v primeru, ko bi vzel za osnovo za izračun nadomestila poprečni OD preteklega leta preveč prizadet zaradi dviga življenjskih stroškov, naraščanja osebnih dohodkov idr. Odstotek za nadomestila naj bi bil za vsak dan v prvih 30 dneh enak. Za delavce, ki so časovno nesposobni za delo zaradi

nesreče pri delu ali poklicnega obolenja, naj bi nadomestilo znašalo 100 odstotkov, za druge primere pa najmanj 80. Poleg tega delovna skupina predlaga enotnejše reševanje še naslednjih vprašanj: povečano udeležbo delavcev pri delitvi sredstev za osebne dohodke. V tem primeru naj bi enotneje urejevali povečano udeležbo za delo, daljše od polnega delovnega časa; nočno in nedeljsko ter delo ob državnih praznikih; za nadomestila odsotnosti delavca ter za opravljanje družbenopolitičnih in samoupravnih funkcij v TOZD in v OZD.

Tretji splot vprašanj zajemajo razni dodatki, povračila, regresi, nagrade, obdaritve in priznanja. Bolj enotneje pa bi bilo treba reševati še dopolnilno izobraževanje odraslih.

O vseh teh predlogih se bodo do konca prvega tedna v mesecu novembru izrekle posamezne TOZD na območju velenjske občine. Vsaka TOZD pa naj bi v tem času izvolila tudi po enega delegata. Vsi skupaj bodo tvorili zbor udeležencev, najvišji organ družbenega dogovarjanja na območju občine. Na koncu nam je Franjo Mažgon še povedal, da pričakujejo, da bodo okrog 20. decembra že začeli sveceni podpis družbenega dogovora (podpisala ga bosta predsednik delavskega sveta in vodja posamezne TOZD), tako da bi začel veljati s 1. januarjem prihodnje leto.

Telefonija zaostaja

V velenjski občini niso redki primeri, nasprotno zelo pogosti so, da moraš, nehoti prisluškovati poslovnemu ali kakšnemu drugemu pogovoru. Tudi zaupnemu. Poleg vsepogostejših vpadov v pogovor, pa na pereč problem telefonije v občini opozarja še dejstvo, da je zelo težko dobiti zveze z drugimi kraji.

Najlepšo kritiko telefonskih težav so izrekli na enem izmed sestankov, ki jih je organizirala krajevna skupnost Šoštanj. Na njem so namreč razpravljali tudi o tem problemu. Slišati je bilo, da se je treba včasih mučiti tudi dan, dva ali pa še več, preden poslojni partner v nekem drugem kraju dvigne slušalko. »Prej bi se pogovorila, če bi se odpravil na pot z avtobusom in ga obiskal,« je

sklenil svojo kritiko na račun premajhnih telefonskih zmogljivosti eden izmed udeležencev sestanka.

Da bi izvedeli, kakšne so možnosti izboljšanja razmer telefonije v Šoštanju, smo se odpravili k upravniku šotanske pošte Avgustu Voharju. Povedal nam je, da ima Šoštanj avtomatsko telefonsko centralo s 160 številkami. »Te številke so popolnoma zasedene. Niti ene ni mogoče več dobiti,« je dejal upravnik in pristavil, da imajo že okrog 20 prošenj za nove priključke. Med prosilci so tudi delovne organizacije ter zasebni obrtniki. »Zelo radi bi, da bi se telefonija na tem območju izboljšala. Zato že precej časa razmišljamo o nakupu nove centrale z večjo zmogljivostjo; gre za tako imenovani A-sistem, ki ima možnost razširitve tudi do 2000 števil. Ce pa hoče PTT podjetje postaviti novo centralo, mora za to dobiti odgovarjajoče prostore. Avgust Vohar je pripomnil, da jim je krajevna skupnost že obljubila prostore v nekdanji občinski zgradbi. Potrebujejo približno 70 kvadratnih metrov v pritličju in del kleti. »Ko nam bodo stoddotno zagotovili prostore, bomo takoj naročili centralo. Idejni projekt pa že tako imamo narejen.«

Tudi če bi PTT podjetje že danes imelo v žepu pogodbo o najemu prostorov, problem telefonije s tem v Šoštanju še ne bi bil takoj rešen. Sele čez leto ali dve. Dobavni rok za novo centralo menda znaša kar pol-drugo leto.

Potrebo po novi centrali pa narekuje tudi izgradnja 4. faze Termoelektrarne Šoštanj.

AVGUST VOHAR

BROŠURA Z NAPOTILI

Na rudniku lignita Velenje so pred dnevi izdali lepo brošurico v srbskohrvatskem jeziku, ki na 30 straneh popestrenimi s 15 fotografijami daje navodila delavcem iz drugih republik, ki prvič prestopijo prag jame. Brošura jih seznaja z redom in disciplino ter z zaščitnimi sred-

stvi, ki jih morajo uporabljati rudarji pri napornem delu v jami. Še posebej navedeno brošurico opisuje nevarnosti, ki jih lahko povzročajo morebitni plini ter o njihovi zaščiti.

Brošuro sta izdala služba za varstvo pri delu in uredništvo glasila Rudar.

VALI ZOHAR

dolgo 25 km. Na 72 reducirno mešalnih toplotnih postajah je priključenih prek dva tisoč stanovanj, podjetij in ustanov ter drugih objektov. Vsega skupaj tako ogrevajo 130 tisoč kvadratnih metrov površin.

Ker je zmogljivost toplovodnega izvora v Šoštanju praktično že izčrpana, išče podjetje nove vires za preskrbo potrošnikov. »Vsekakor pa menimo, da je treba te vires iskati skupaj z izgradnjo četrte faze šotanske termoelektrarne. Zavedati se namreč moramo, da je Velenje z izkopom premoga izgubilo veliko bivalnih površin, zato je nujno, da tiste, ki so še ostale, namenimo za izgradnjo stanovanj in jih o-čuvamo pred onesnaženjem,« je poudarila Vali Zoharjeva.

V podjetju se zavedajo, da bodo potrebne za razširitev toplovodne dejavnosti velike naložbe, ki jih sami ne bodo mogli zagotoviti. Obenem pa pričakujejo, da jim bo priskočila na pomoč tudi širša družbena skupnost.

Ker danes cene na vseh

DERBI CELJANOM

V Celju sta se v 8. kolu II. zvezne rokometne lige pomerili med seboj moštvi Celja in Šoštanj. Zmagali so Celjani z rezultatom 18:15 (12:7).

V zanimivi igri so v prvih minutah povedli Šoštanjčani 2:0 in v prvem delu rezultat še dvakrat izenačili. Celjani so kljub temu do odmora vodili z 12:7. Po od-

moru so Celjani vodili že s 6 goli. V zadnjih minutah pa so Šoštanjčani znižali rezultat na 16:14, vendar izkušenejših domačinov niso mogli presenetiti.

Gole so dosegli: Prašnikar 5, Stvarnik 3, Metličar 2, Stefan Kac, Hajsek, Klemenčič, Vačovnik in Požun po enega.

KOMUNALNO OBRTNI CENTER VELENJE

Koroška cesta 46

ponovno
razglašja prosto delovno mesto

VODJE TOZD KOMUNALA

Vabimo kandidate, ki imajo končano visoko ali višjo izobrazbo gradbene smeri in več let prakse v vodenju večje organizacijske enote, da se prijavijo na ta razpis.

Nudimo soliden osebni dohodek in stanovanje po dogovoru. Podrobne informacije dobijo kandidati v tajništvu podjetja.

PROJEKTIVNI BIRO VELENJE

razpisuje naslednja prosta delovna mesta:

- 2 gradbena tehnika za visoke gradnje, arhitektonska smer,
- 2 gradbena tehnika za visoke gradnje, za izdelavo armaturnih načrtov.

Razpis velja 15 dni po objavi. Pismene ponudbe z dokazili o strokovni izobrazbi in praksi sprejema upravní odbor Projektivnega biroja Velenje, Prešernova 3a.

Priporočamo vam film

Rafael ali razvratnik

- Francoski film
- Režija Michel Deville

V obdobju romantike in prikritega razvrata 19. stoletja je bil mladi Rafael eden tistih razuzdanecev, ki so najbolj sloveli s svojim nebrzdanim veseljačenjem. Bil je velik zapeljivec žensk, toda prave ljubezni ni spoznal vse do dne, ko je srečal lepo in strastno vdovo Auroro. Ta se je z dotlej neznano ljubezensko slo oklenila Rafaela, toda njuna ljubezen ju je vodila v nesrečo.

V izredno uspešni režiji Michela Devilla je nastal film, ki s svojstveno lepoto dočara obdobje 19. stoletja in erotični mik nenavadne ljubezni.

OBE TOČKI ZA ŠMARTNO

Na igrišču v Šmartnem ob Paki so Šmarčani osvojili obe točki v tekmi proti Kovinarju iz Maribora z rezultatom 2:1 (1:1).

V razburjivem srečanju so Šmarčani kljub boljši igri dosegli le minimalno zmago. Benetsek je že v drugi minuti dosegel vodeči gol. Mariborčani pa so po nekaj nevarnih napadih izenačili na 1:1.

V drugem delu je bila igra živahnješa. Tako domači kot gostje so si prizadevali doseči zmago. Na koncu je to le uspešno domačinom, ki so v zadnji minuti dosegli zmagoviti gol. Strellec je bil Hribnik.

Šmartno: I. Podgoršek, F. Podgoršek, Žalik (Sitar), Lakner, Omladič, (Napotnik), Benetsek.

Lestvica po 9. kolu:

1. Rudar	9 5 2 2 16:6	12
2. Slavija	9 5 2 2 16:9	12
3. Železničar	9 5 1 3 15:9	11
4. Nafta	9 5 1 3 17:13	11
5. Slovan	9 4 3 2 16:15	11
6. Koper	9 4 3 2 11:10	11
7. Ljubljana	9 4 2 3 12:11	10
8. Ključar	9 4 1 4 13:13	9
9. Šmartno	9 3 1 5 15:8	7
10. Aluminij	9 3 1 5 8:11	7
11. Izola	4 2 3 4 10:14	7
12. Kovinar	9 3 1 5 10:19	7
13. Ilirija	9 2 2 5 8:12	6
14. Drava	9 1 3 5 12:19	5

SKROMNA ZMAGA

V SCNL velenjski Rudar kljub slabim igram zaostaja za vodečo Dravinjo le za 2 točki.

V 8. kolu so s skromno zmago 2:1 (1:0) osvojili obe točki z Olimpijo iz Celja. Oba nasprotnika sta prikazala popre-

no igro. Velenjčani so več napadali in od številnih priložnosti dosegli tudi dva gola. Prvega je dal Zlodej, strelce drugega pa je bil Softič.

Rudar je na lestvici na 6. mestu z 9. točkami.

BORBA ZA TRETJE MESTO

Rokometašice Gorenja so v borbi za tretje mesto izločile Izolo z rezultatom 13:19 (10:4).

Velenjčanke so igrale dobro le v prvem delu, ko so dosegle prepričljivo vodstvo 10:4. V nadaljevanju pa so popustile tako, da so gostje znižale razliko v golih. Saj so domačinke dosegle le tri gole.

Za Velenjčanke so bile uspešne Urankar 5, Zavolovšek 3,

Verdev in Vrdoljak 2 in Zottl enega.

Lestvica:	8 8 0 0 132:55	16
1. Slovan	8 5 2 0 142:82	14
2. Borec	8 4 3 1 113:83	11
3. Gorenje	8 5 1 2 86:71	11
4. Steklar	8 4 1 3 74:93	9
5. Izola	8 3 2 3 85:78	8
6. Koper	8 2 1 5 87:99	5
7. Usnjar	8 2 0 6 64:101	4
8. Dobravje	8 1 0 7 64:107	2
9. ETA	8 0 0 8 52:123	0
10. Črnomelj		

NAJBOLJŠI TEKAČI SLOVENIJE V VELENJU

V nedeljo, 28. 10. bo v športnem parku ob jezeru 8. kros Atletske zveze Slovenije za pokal časopisnega podjetja »Delo«.

MALI Glas

• »AUSTIN MINI COOPER« letnik 1988 prodam. Informacije v tiskarni RLV.

• ZA OSEMURNO VARSTVO SPREJMEM na dom otroka — vse starosti. Naslov v uradni listi.

• OLJNO PEC z električnim vžigom EMO 8 in magnetofon tipa SONY s kasetami in usmernikom prodam. Informacije po telefonu 85-225.

• PISALNI STROJ prodam, cena 1.400 din. Naslov: Prešernova 9a - blok 100, stanovanje 95/IV.

• STANOVANJSKO HIŠO ali gradbeno parcelo v okolici Velenja kupim. Plačam v devizah. Avgust Hribar, Dolč, p. Mislinja.

KINO

REDNI KINO VELENJE

• Petek, 26. 10. ob 17.30, sobota 27. 10. in nedelja 28. 10. ob 17.30 in 19.30, ameriško-italijanski western DZANGOV SIN.

Režija: Osvaldo Civirani. V glavnih vlogah: Gij Madison, Gabriel Tinti, Ingrid Scheler.

• Torek, 30. 10. ob 17.30 in 19.30, francoski film RAFAEL ALI RAZVRATNIK.

Režija: Michel Deville. Igrajo: Maurice Ronet, Françoise Fabian, Jean Vilar, Brigitte Fossey, Anne Wiazemsky.

• Sreda, 31. 10. ob 17.30 in 19.30 in četrtak, 1. 11. ob 19.30, danska komedija OPEKA, ZENSKE in SEKS.

Režija: Annelise Meiniche. V glavnih vlogah: Porel Bundgaard, Lily Broberg, Bodil Steen.

• Petek, 2. 11. ob 17.30, sobota 3. 11. in nedelja 4. 11. ob 17.30 in 19.30, ameriško-angelski pustolovski film DEMONI.

Režija: Ken Russell. V glavnih vlogah: Vanessa Redgrave, Oliver Reed.

KINOGLADALIŠČE VELENJE

• Ponedeljek, 29. 10. ob 19. uri, francoski film RAFAEL ALI RAZVRATNIK.

Režija: Michel Deville. Igrajo: Maurice Ronet, Françoise Fabian, Jean Vilar, Brigitte Fossey, Anne Wiazemsky.

ZMAGALE PIONIRKE GUSTAVA ŠILIIHA

Rokometašice šolskega športnega društva osnovne šole Gustav Šiliiha Velenje so postale zmagovalke turnirja, ki ga je organiziral ženski rokometni klub Gorenje.

V zadnjem kolu so bili doseženi naslednji rezultati: A. Askerc II : Biba Röck 1:24 (1:8), I. L. Kmet : M. P. Toledo 5:1 (2:1), A. Askerc I : B. Röck 1:14 (0:3), G. Šilih : A. Askerc 16:3 (9:1).

Končna lestvica:

1. SSD »Gustav Šiliih« Velenje	5 5 0 0	52:17	10 točk
2. SSD »Bratov Letonja« Šmartno	5 4 0 1	20:13	8 točk
3. SSD »Biba Röck« Šoštanj	5 3 0 2	48:16	6 točk
4. SSD »Miha Pintar Toledo« Velenje	5 2 0 3	19:27	4 točke
5. SSD »Anton Askerc« I. Velenje	5 1 0 4	12:34	2 točki
6. SSD »Anton Askerc« II. Velenje	5 0 0 5	10:54	0 točk

Največ golov so dosegle: Podpečan (GS Vel.) in Zager (B. Röck) 33, Zemljak (GS Vel.) 14, itd.

Zmagovalna ekipa je prejela pokal organizatorja. Za fair-play je pokal dobila druga ekipa SSD A. Askerc.

JUDOISTI ZA PRVENSTVO

Preteklo nedeljo je bil prvi turnir I. slovenske judoistične lige. Sodelovalo je devet judo klubov, med njimi tudi judo klub Velenje.

Velenjčani so se letos potegovali na kvalifikacijah v Splitu za vstop v II. zvezno ligo, vendar niso uspeli, zato veljajo v slovenski ligi za klub, ki se bo potegoval za najvišje mesto.

Na prvem turnirju so gostovali na Jesenicah, kjer

so v srečanju z ekipo Šiške izgubili z rezultatom 4:3 (40:20) in dobili obe točki proti Jesenicam 3:3 (30:27).

V naslednjem kolu (3. nov.) se bodo pomerili v Ljubljani z Olimpijo II in Branikom iz Maribora.

TOČKI ZA RUDARJA

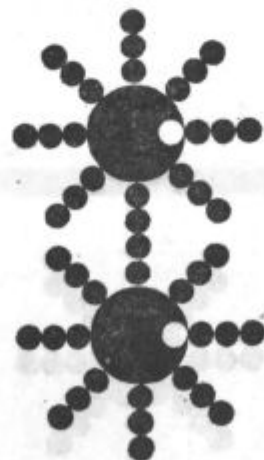
V nadaljevanju so dvigali velenjskega Rudarja v 7. kolu I. zvezne lige premagali Metalca iz Zagreba s 8:6.

Velenjčani so v borbi za obstanek med najboljšimi v državi dosegli pomembno zmago. Tokrat so se posebno izkazali Janševc, Gros in Benčina, ki so premagali svoje nasprotnike.

NISO OBDRŽALI POKALA

Predsedstvo občinske konference Slovenj Gradec je prejšnjo nedeljo organiziralo tradicionalno tekmovanje za pokal »Svobodno Pohorje«. Tekmovanja v malem nogometu, streljanju, šahu, rokometu in trimu so se poleg domačinov

udeležili mladinski aktivni iz Slovenske Bistrice, Raven, Radelj ob Dravi, Maribora in Dravogradu. Prvo mesto so osvojili mladinci iz Slovenj Gradca, Velenjčani, zmagovalci prvih dveh tekmovanj, pa so bili tokrat nekoliko slabši, tretji.

hotel
paka

Gostinsko podjetje PAKA Velenje

obvešča in priporoča

obvešča in priporoča

Obveščamo vas, da igra vsak dan v restavraciji »JEZERO« kvintet »OTO PESTNER« iz Celja.

VSATK TOREK JE RESTAVRACIJA

»JEZERO« ZAPRTA (1. 10. do 30. 4.).

VABIMO VAS, DA OBIŠČETE RESTAVRACIJO »JEZERO«, KI JE OGREVANA.

KOMEMORACIJE OB DNEVU MRTVIH

Svojce padlih borcev NOV in občane obveščamo, da bodo komemoracije ob dnevu mrtvih:

• **Torek, 30. oktobra 1973 ob 16. uri** pri spomeniku na Partizanski cesti v Velenju, ob 16.45 uri na pokopališču v Smartnem in ob 17.30 uri pred centralnim spomenikom na Titovem trgu v Velenju.

• **Sreda, 31. oktobra 1973 ob 17. uri** v Skalah na pokopališču in ob 17.30 uri v Pesju pri spominski plošči.

• **Četrtek, 1. novembra 1973 ob 9.30 uri** pri osrednjem spomeniku na Trgu svobode Šoštanj in ob 10. uri ob partizanski grobnici na pokopališču v Šoštanju, ob 8. uri pri spomeniku v Smartnem ob Paki.

ZVEZA ZDRUŽENJ
BORCEV NOV
OBČINSKI ODBOR
VELENJE

Na izobraževanje v Bohinj

Občinska konferenca udeležilo 200 mladih iz velenjske občine. Iz delovnih organizacij jih bo sto po 50 pa s terena in srednjih šol.

Tesno srečanje v ovinku

V torek, 16. oktobra se je zgodila ob 16. uri prometna nesreča na cesti Šoštanj-Letuš.

Voznica osebnega avtomobila Opel-karavan Tončka Košan iz Velenja je peljala v smeri Letuša, Frane Strunčnik iz Vučenice pa tovornjak z mariborsko registracijo proti Šoštanju. V ostrem desnem ovinku v šoštanskem Skornu (Penk) sta vozili zaradi nepravilnega srečavanja trčili.

Na srečo je nesreča terjala samo razbito pločevino.

Zavarovanje lahko uredite v Velenju

V Velenju so odprli ekspozituro zavarovalnice Sava. Sodobno urejeni prostori so v spodnjem delu sto stanovanjskega bloka na Prešernovi cesti. Zavarovalnici iz velenjskega področja, ki imajo svoje imetje in življenje zavarovano pri Savi, bodo lahko odslej vse zadeve urejevali v Velenju. Kot je povedal vodja ekspoziture Vinko Zabret, bo ob ponedeljkih in petkih

v Velenju tudi cenilec za avtomobilsko škodo. Poslovna enota Sava Celje, pod katero spada nova ekspozitura, ima sklenjenih preko 130 tisoč zavarovanj v družbenem in zasebnem sektorju, na velenjsko občino pa odpade kar četrtno. Lani so reševali 8 tisoč škod, vsaka tretja je bila iz področja Velenja. Že ta dejstva kažejo na nujnost, da je zavarovalnica Sava odpr-

la v Velenju ekspozituro. Direktor poslovne enote Sava iz Celja Jože Kuntarič je na otvoritvi ekspoziture med drugim povedal, da mora pri likvidaciji škod zavarovalni delavec čakati na zavarovanca in ne nasprotno. Pri zavarovalnici se zavoljo tega zavedajo, da bodo pri ljudeh ustvarili zaupanje, če bodo nudili dobre in takojšnje usluge svojim zavarovancem.

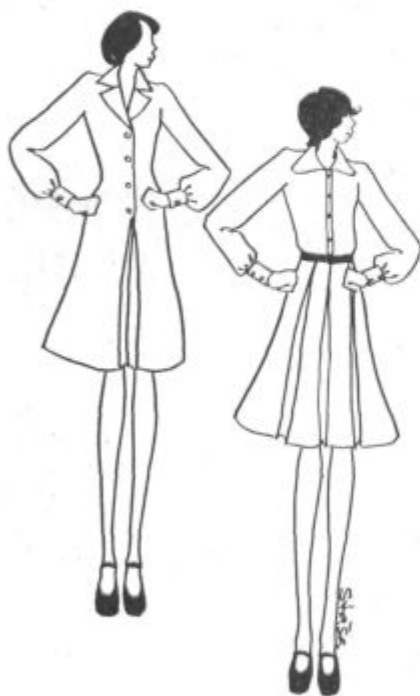
Direktor Jože KUNTARIČ je spregovoril na otvoritvi ekspoziture zavarovalnice Sava

Gimnazijci pečejo kostanj

Ceprav se šolske klopi še niso dodobra segrele, prva konferenca je šele pred vrati, pa maturantje velenjske gimnazije že zdaj razmišljajo, kje bodo dobili denar za maturantski izlet. Odločili so se vsekakor za pohvalno akcijo, ki ji bodo sledili prav gotovo tudi drugi letniki. Ker je jesen čas kostanja, so ga začeli peči in prodajati mimoidočim. Povedali so, da bodo kar precej zaslužili, saj so menda med prvimi, ki pečejo v Velenju kostanj tudi za druge. Zal jim je le, da si niso pripravili večjih zalog.

mada ZA VSAK DAN

Staša Gorenšek

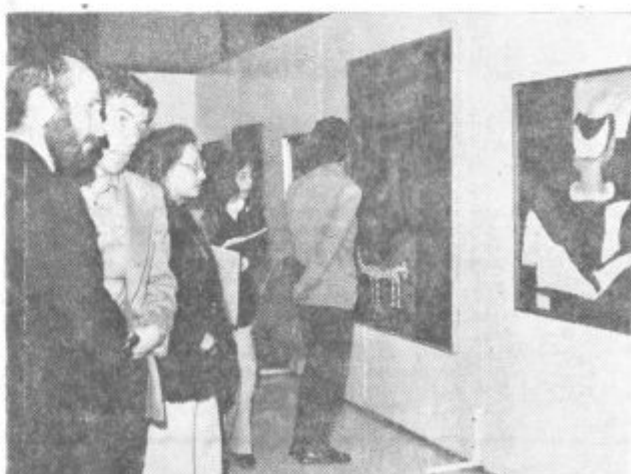
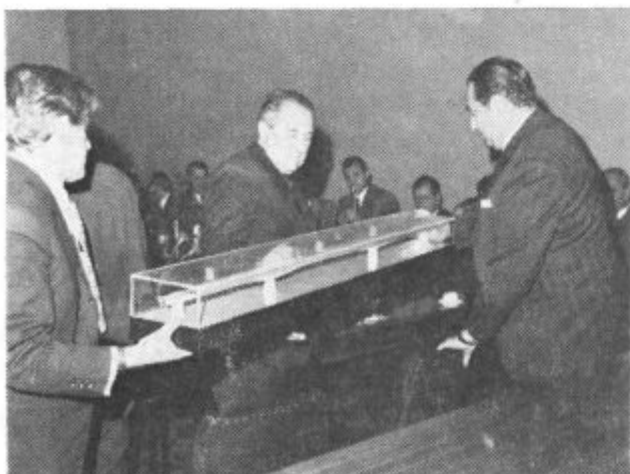
Za vsakodnevno pot v šolo ali službo, za vsakdanje opravke in celo majhne popoldanske prireditve, za vse te priložnosti so namenjene dnevne obleke v srajčnem stilu, ki so to jesen tako moderne.

Dve takšni obleki sta tudi na skici.

Prva obleka je krojena ob telesu, ima velik zarezan ovratnik in nekoliko širše rokave, spodaj stisnjene. Zapenja se do višine bokov in ima spredaj globoko zalikano gubo.

Druga obleka je v pasu rezana in v krilu nabrana. Ima velik koničasto okrogel ovratnik in se zapenja do pasu. Če izberemo še primeren material, lahko takšna sicer preprosta obleka daje vtis elegance.

Prav lahko pa se zgodi, da zagledate takšno modno obleko tudi že narejeno v trgovinah, kajti naši konfekcijski proizvajalci gredo že močno v korak z modo.

• **ZAČELI SO GRADITI MOST SMEDEREVO-KOVIN** — Na slovesnosti v Smederevu so položili temeljni kamen za most Smederevo-Kovin, ki bo zgrajen, kot načrtujejo, leta 1976. Most financira 23 podonavskih, banatskih in pomoravskih občin ter cestni podjetji Srbije in Vojvodine. Na slovesnosti so predstavniki madžarskega podjetja, ki bo izdelalo jekleno konstrukcijo, izročili predsedniku smederevske občine maketo konstrukcije mostu. • **OB 30-LETNICI PIONIRSKKE ORGANIZACIJE ODKRILI SPOMENIK** — Na kraju, kjer so bili 27. marca leta 1945 učenci prvih razredov sprejeti v zvezo pionirjev, so slovesno odkrili spominsko obeležje. Takrat so otroci prisegli, da bodo šli po stopinjah starejših in da se bodo borili za lepšo in srečnejšo bodočnost. Pomnik na Kalamegdanu je odkril predsednik beogradske mestne skupščine Branko Pešić. • **MOJSTRI FRANCOSKEGA SLIKARSTVA PRED JUGOSLOVANSKIM OBČINSTVOM** — V muzeju sodobne umetnosti v Beogradu so odprli doslej največjo razstavo del francoskih slikarjev v obdobju od 1880 do leta 1960 pri nas. Organizatorji so izbrali 125 izvirnih slik iz največjih francoskih muzejev in zasebnih zbirk. Poleg Beograda si bodo dela 78 umetnikov lahko ogledali še v Zagrebu, Ljubljani, Sarajevu in Skopju.